

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119200004
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4119200004.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcov: v 1. rade A. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, XXX XX H., v 2. rade C. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, XXX XX H., zastúpených: Centrum Správnej Pomoci Prievidza, so sídlom 1. Mája 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom, IČO: 51 876 141, proti žalovaným: v 1. rade Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, zastúpenej: AK JUDr. Marek Hic s.r.o., so sídlom P.O. Hviezdoslava 10625/23B, Martin, IČO: 36 865 036, v 2. rade Dražobná spoločnosť, a. s., so sídlom Zeleninárska 6, 821 08 Bratislava, IČO: 35 849 703, zastúpenej: advokátska kancelária STANĚK VETRÁK & PARTNERI s.r.o., so sídlom Dunajská 15, Bratislava, IČO: 36 795 038, o určenie neplatnosti zmlúv a neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu H. zo dňa 3. októbra 2XX9 č. k. 36C/1/2XX9 - 523, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalované v 1. a 2. rade majú voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcov a žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zrušil neodkladné opatrenie, nariadené uznesením Okresného súdu Nitra pod č.k. 36C/1/2019 - 74 zo dňa 12.03.2019. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 9, ods. 10, § 54 ods. 1, § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 26 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, § 1 ods. 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy.

1.1. Posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, vykonal dokazovanie listinami, ktoré strany predložili a zistil, že žalobcovia ako dlžníci a žalovaná v 1. rade uzatvorili dňa 26.10.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Úver bol poskytnutý za účelom kúpy nehnuteľností. Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.10.2005 uzatvorenou medzi žalovanou v 1. rade ako záložným veriteľom a záložcami p. S. a manželkou T. bolo zriadené záložné právo v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa, ktorá vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.10.2005. Z oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 16.05.2018, ktoré predložili žalobcovia vyplýva, že žalobcom bolo zo strany žalovanej v 1. rade oznámené, že začína výkon záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe. Žalovaná v 2. rade doručila žalobcom výzvu zo dňa 08.08.2018 na umožnenie vykonania obhliadky nehnuteľností, ktorou im oznámila, že ju žalovaná v 1. rade na základe jej návrhu

a zmluvy zo dňa 21.05.2010 poverila vykonaním dražby. Poukázal na to, že medzi žalobcami a žalovanou v 1. rade nebolo sporné uzatvorenie úverovej zmluvy a záložnej zmluvy, ani poskytnutie úveru žalovanej v 1. rade vo výške 1 400 000 Sk (v prepočte 46 471,48 eura). Sporná bola pasívna vecná legitímácia žalovanej v 2. rade vo vzťahu k určení neplatnosti zmlúv ako aj určení neplatnosti zmluvných podmienok. Ďalej bolo sporné posúdenie zmluvných podmienok ako aj naliehavý právny záujem žalobcov na určení neplatnosti úverovej zmluvy a zmluvy o zriadení záložného práva.

1.2. Dospel k záveru, že predmetný úver nie je spotrebiteľským úverom, pretože v čase uzatvorenia zmluvy o úvere bol účinný zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z § 1 ods. 2 písm. d) predmetného zákona vyplýva, že o spotrebiteľský úver nejde, ak bol poskytnutý v sume 1 400 000 Sk (v prepočte 46 471,75 eura), t.j. nad 20 000 eur. Nestotožnil sa ani s prezentovaným názorom žalobcov, že v tomto prípade išlo o tzv. úver na bývanie, pretože zmluvu o splátkovom úvere nemožno požadovať za zmluvu o hypotekárnom úvere. Nemožno na ňu aplikovať ani zákon č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie, pretože ide o novoprijatý zákon, v ktorom v prechodných ustanoveniach je uvedené, že sa vzťahuje až na žiadosti o úver na bývanie podané po 20.03.2016 a nevzťahuje sa na zmluvy o úvere na bývanie uzatvorené pred 21.03.2016. Na základe toho dospel k záveru, že v tomto prípade nie je splnená podmienka, vymedzená § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, t.j. žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.10.2005 ako aj záložnej zmluvy zo dňa 26.10.2005. Nie je daný ani preukázaný naliehavý právny záujem, keďže neexistuje právny predpis, ktorý by takúto žalobu pripustil. Žalobu v tejto časti žaloby o určení neplatnosti zmlúv zamietol.

1.3. Predmetná úverová zmluva je však nesporne spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka. Rovnako tak titulom akcesorickej povahy k úverovej zmluve je spotrebiteľskou zmluvou aj záložná zmluva. V tejto súvislosti uviedol, že považoval za opodstatnené a dôvodné preskúmanie tých zmluvných podmienok, ktorými dochádza ku konkrétnemu porušeniu práva spotrebiteľa. Spotrebiteľia nemajú naliehavý právny záujem na určení tých zmluvných podmienok, ktoré sú síce obsahom spotrebiteľskej zmluvy, ale dodávateľ si na ich základe žiadne nároky voči spotrebiteľovi nikdy neuplatňoval, resp. nerealizoval oprávnenia v nich dojednané. V tomto prípade sa pozitívnym určovacím výrokom postavenie spotrebiteľa nijako nezmení. Ak by sa malo jednáť o všeobecnú preventívnu ochranu, na takýto cieľ je určený inštitút abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach. Na základe uvedeného preto nepristúpil k posudzovaniu tých zmluvných podmienok, ktoré si dodávateľ neuplatňoval.

1.4. Žalobcovia sa v žalobe domáhali určenia, že použitá splatnosť záväzkov je neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že v tomto prípade nie je úkon žalovanej v 1. rade ako veriteľa považovať za neplatný, pretože ide len o uplatnenie práva, ktoré jej vyplýva zo zákona ako aj zmluvy o úvere. K námietke žalobcov, že dojednanie poplatkov za vedenie úverového účtu vo výške 50 Sk (1,66 eura) je neprijateľná zmluvná podmienka uviedol, že tento poplatok za správu úveru je v zmysle Občianskeho zákonníka cenou plnenia. Preto sa na dojednanie v ňom nevzťahuje možnosť súdneho prieskumu jeho primeranosti v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalej namietali uplatnenie poplatku za poskytnutie úveru vo výške 9800 Sk (325,30 eura) ako aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Nestotožnil sa s poskytnutím poplatku ako neprijateľného, pretože každá banka, a teda aj žalovaná v 1. rade, má všeobecne prístupný sadzobník poplatkov, s ktorým boli žalobcovia oboznámení a priamo v zmluve o úvere s nimi žalovaná v 1. rade dojedнала individuálne práve tieto podmienky. Žalobcovia namietali aplikáciu Obchodného zákonníka. V tomto smere uviedol, že na zmluvu pri posúdení namietaných neprijateľných zmluvných podmienok aplikoval práve ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa Občianskeho zákonníka. Napokon k námietke žalobcov, že sa neoboznámili so všeobecnými obchodnými podmienkami, uviedol, že podpísali zmluvu o splátkovom úvere a mali možnosť sa oboznámiť nielen s jej obsahom, ale aj so všeobecnými obchodnými podmienkami. Svojim podpisom na zmluve obaja potvrdili, že sa s nimi oboznámili. Nikdy túto skutočnosť predtým nenamietali. Dospel k záveru, že žalobcami namietané zmluvné dojednania, nie sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

1.5. K požadovanému určení zmlúv za neplatné uviedol, že na základe záverov prijatých vyššie nezistil žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ani iný dôvod neplatnosti zmlúv, preto žalobu v časti určenia zmluvných dojednaní ako aj neplatnosti záložnej a úverovej zmluvy zamietol.

1.6. Čo sa týka namietanej vecnej legitímácie žalovanej v 2. rade vo vzťahu k samotnej žalobe uviedol, že žalovaná v 2. rade nebola v tomto súdnom konaní vecne pasívne legitímovaným subjektom. Nikdy nebola zmluvnou stranou zmluvy o úvere a záložnej zmluvy. Bola len poverená žalovanou v 1. rade na vykonanie dobrovoľnej dražby. Žiadnym spôsobom nemala možnosť ovplyvniť právne vzťahy žalobcov a žalovanej v 1. rade.

1.7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní boli plne úspešné žalované, preto im priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 100%.

1.8. Napokon rozhodol o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 355 ods. 1 CSP, pretože vo veci samej rozhodol tým spôsobom, že žalobu zamietol.

2. Žalobcovia v 1. a 2. rade podali odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote. Namietali, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdili, že súd neskúmal ex offa uvedenú spotrebiteľskú zmluvu, či obsahuje alebo neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázali na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v bode 12 a uviedli, že súd prvej inštancie bol povinný ex offa posúdiť uvedené zmluvy súdnej kontrole z úradnej moci a aj úradnej povinnosti. Vyjadrenie, že uvedené zmluvy neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky sa teda nezakladá na správnom právnom posúdení. Mali za to, že ide o zmluvu podľa Občianskeho zákonníka a nie zmluvu podľa Obchodného zákonníka. Konštatovanie súdu prvej inštancie v bode 39 odôvodnenia, že nejde o hypotekárnu zmluvu podľa zákona o bankách, pretože sa v nej nenachádza označenie žiadnej nehnuteľnosti je takisto nesprávnym právnym posúdením, pretože na základe úverovej zmluvy bola vyhotovená záložná zmluva. Namietali, že poplatok za poskytnutie úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a odôvodnenie rozsudku v bode 48 týkajúce sa všeobecných obchodných podmienok. Nemali možnosť sa s nimi oboznámiť. Súd sa touto skutočnosťou vôbec nezaoberal. Žiadali rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

3. Žalovaná v 2. rade sa vyjadrila k odvolaniu žalobcov písomným podaním. Uviedla, že nie je vecne pasívne legitímovaná v spore a svoje oprávnenie vykonávať dobrovoľnú dražbu vyvodzuje výlučne z oprávnenia žalovanej v 1. rade ako záložného veriteľa. Ak oprávnenie žalovanej v 1. rade ako záložného veriteľa realizovať záložné právo zanikne dočasne alebo trvalo, zanikne aj oprávnenie dražobníka vykonať dražbu. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co/166/2018 zo dňa 18.12.2018 a Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/180/2018 zo dňa 22.08.2018. Navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Žalobcovia sa vyjadrili k vyjadreniu žalovanej v 2. rade. Uviedli, že zotrvávajú na svojich doterajších tvrdeniach a popierajú tvrdenia žalovanej v 2. rade.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia sa žalobou domáhali určenia, že zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.10.2005 uzatvorená medzi žalobcami a žalovanou v 1. rade a záložná zmluva sú absolútne neplatné, že žalovanou v 1. rade použitá splatnosť záväzkov je neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov a je neprijateľná zmluvná podmienka, určenie neplatnosti právnych úkonov záložného veriteľa pri realizácii záložného práva a o určenie neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby. Rovnako podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, a to zdržať sa výkonu záložného práva a úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby. Okresný súd Nitra uznesením pod č. k 36C/1/2019 - 40 zo dňa 14.01.2019 odmietol návrh žalobcov na

nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo uznesením odvolacieho súdu zo dňa 29.01.2019 pod č. k. 12Co/19/2019 - 68 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd Nitra viazaný názorom odvolacieho súdu rozhodol uznesením zo dňa 12.03.2019 pod č. k. 36C/1/2019 - 74 tak, že žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva uskutočnením dobrovoľnej dražby, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti citované v rozhodnutí. Toto uznesenie bolo potvrdené aj rozhodnutím odvolacieho súdu zo dňa 13.05.2019 pod č. k. 12Co/88/2019 - 362. Následne po vykonanom dokazovaní rozhodol napadnutým rozsudkom.

8. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že rozsudok v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie správne uviedol, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti tak zmluvy o splátkovom úvere ako aj záložnej zmluvy a vzhľadom na to, že nezistil žiadne neprijateľné zmluvné podmienky ani iný dôvod neplatnosti zmlúv, žalobu v celom rozsahu zamietol. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením a preto na správnosť dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie možno napadnúť odvolaním len z taxatívne stanovených dôvodov. Tieto dôvody však nepostačujú len odcitovať v odvolaní, ale je potrebné ich aj náležite odôvodniť a identifikovať, v akom konkrétnom pochybení odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu. V tejto súvislosti je preto potrebné uviesť, že odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým tvrdeniam. Odvolanie však neobsahuje špecifikáciu týchto dôvodov odvolania a nie je zrejmé, aké dôkazy mal súd vykonať a nevykonal, k akým nesprávnym skutkovým zisteniam dospel (okrem oboznámenia sa so VOP) a k akému právnemu posúdeniu, okrem posúdenia úverovej zmluvy.

10. Rovnako sa odvolací súd nezaoberal námietkami odvolateľov týkajúcich sa tej časti odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie uvádza podania a argumenty strán a to konkrétne vyjadrenie žalovanej v 1. rade k žalobe a jej vyjadrenie na pojednávaní. Žalobcovia v odvolaní namietali body 6,12,13,21 odôvodnenia rozsudku. V týchto bodoch súd prvej inštancie iba citoval vyjadrenia strán sporu.

11. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolatelia sa v odvolaní obmedzili len konštatovaním nevykonania navrhnutých dôkazov. V odvolaní neuviedli, aké nimi navrhnuté dokazovanie alebo iné dokazovanie mal vykonať súd prvej inštancie vykonať, v čom dospel súd prvej inštancie k nesprávnemu zisteniu skutkovému stavu (okrem oboznámenia so všeobecnými obchodnými podmienkami) zistenia a právnemu posúdeniu, okrem posúdenia hypotekárnej zmluvy.

12. Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým odvolateľ vymedzuje prieskum rozhodnutia súdu prvej inštancie. Preto odvolací súd posudzujúc odvolanie podľa jeho obsahu, podrobil prieskumu odvolania iba posúdeniu zmluvy, namietané v bodoch v bode 39 rozsudku, posúdeniu neprijateľnej zmluvnej podmienky poplatku za úver, neskúmanie zmluvy ako spotrebiteľskej ex offa a neoboznámenie sa so VOP.

13. Podľa § 137 ods. 1 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

14. V tomto smere sa odvolací súd zhodol s názorom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.10.2005 a záložnej zmluvy zo dňa 26.10.2005, pretože nie daný ani preukázaný naliehavý právny záujem. Neexistuje právny predpis, ktorý by takúto žalobu pripustil. Odvolací súd dodáva, že Civilný sporový poriadok vychádza zo zásady, že súd má určiť aktuálny právny stav. Zákonodarcia zaviedol podmienku prípustnosti žaloby o určenie právnej skutočnosti z dôvodu, že jeho záujmom bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov, alebo iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mŕňajú sa účelu určovacej žaloby. Súd prvej inštancie správne skúmal, či je možné považovať zmluvu o poskytnutí splátkového úveru za

spotrebiteľskú zmluvu podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný v čase uzatvorenia zmluvy. Z § 1 ods. 2 písm. d) predmetného zákona vyplýva, že o spotrebiteľský úver nejde, ak bol poskytnutý v sume 1 400 000 Sk (v prepočte 46 471,75 eura), t.j. nad 20 000 eur. Súd prvej inštancie preto správne ustálil záver, že nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o ochrane spotrebiteľov.

15. Rovnako neobstojí ani námietka žalobcov, že ide o hypotekárnu zmluvu podľa zákona o bankách, pretože na základe úverovej zmluvy bola vyhotovená aj záložná zmluva. Odvolací súd dáva do pozornosti, že v prípade zmluvy o hypotekárnom úvere v zmysle § 75 ods. 4 písm. c) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy bolo potrebné, aby hypotekárna zmluva bola písomná a bolo v nej presné označenie tuzemskej nehnuteľnosti, na ktorú sa poskytuje hypotekárny úver alebo komunálny úver. Zmluva uzatvorená medzi žalovanou v 1. rade a žalobcami je zmluvou o splátkovom úvere, ktorá však neobsahuje označenie tuzemskej nehnuteľnosti. Skutočnosť, že s podpisom tejto zmluvy žalobcovia podpísali aj záložnú zmluvu nemá vplyv pri určovaní zmluvy o splátkovom úvere, ale touto záložnou zmluvou zabezpečili svoj záväzkový vzťah a priniesli veriteľovi (žalovanej v 1. rade) možnosť uspokojiť svoju pohľadávku voči nim ako dlžníkom, ak nesplnia svoj záväzok riadne a včas.

16. K námietke žalobcov, že súd prvej inštancie neskúmal ex offo neprijateľné zmluvné podmienky odvolací súd uvádza, že nie je dôvodná. Súd prvej inštancie správne uviedol, že predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskom zmluvou s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, preto skúmal neprijateľné zmluvné podmienky a posúdil ich v bodoch 44,45,46 rozsudku. Rovnako správne uviedol, že neskúmal neprijateľnosť zmluvných podmienok, ktoré sú síce obsahom spotrebiteľskej zmluvy, ale dodávateľ si na ich základne žiadne nároky voči spotrebiteľovi nikdy neuplatňoval, resp. nere realizoval oprávnenia v nich dojednané.

17. Žalobcovia namietali, že poplatok za poskytnutie úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa rozsiahlej judikatúry. Neuvideli žiadnu. Súd prvej inštancie správne zdôvodnil svoje rozhodnutie, že poplatok za poskytnutie úveru je cenové dojednanie, ktoré nepodlieha prieskumu a preto nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ustanovenie § 53 ods. 1 OZ vylučuje z prieskumu zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia, čím cena je.

18. V závere odvolania žalobcovia namietali neoboznámenie sa so VOP a zdôvodnenie rozhodnutia v bode 48 rozsudku. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie.

19. Z vyššie uvedených skutočností považoval odvolanie žalobcov za nedôvodné, preto rozsudok ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na potvrdenie napadnutého rozsudku majú žalované v 1. a 2. rade voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, pretože mali v konaní plný úspech. O výške náhrady trov odvolacieho konania, ako aj o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).